

4373
3,25 euro

Niet-gestekend afschrift
afgeleverd aan,

VONNIS

nummer: 2685

datum: 25.5.2009

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer:

in zake van :

005051

**De GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE
INSPECTEUR**

voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest,
waarvan de kantoren gevestigd zijn te 1000-Brussel,
Koning Albert II-laan 20, bus 7
-rechtstreeks dagende partij-

TEGEN:

005052

1.
chauffeur,
geboren te op
voorheen wonende te
en thans te

005053

2.
ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen
onder het ondernemingsnummer
waarvan de vennootschapszetel gevestigd is te
-rechtstreeks gedaagde partijen-

en in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie;

Gedaagd bij exploit van gerechtsdeurwaarder
, met standplaats te dd.

loco

De rechtstreekse dagvaarding luidende als volgt :

Aangezien het een terrein betreft gelegen te

*Aangezien achter de woning aan de een west-
erndorp ' werd opgericht bestaande uit verschillende gebouwen
en constructies gegroepeerd langsheen een hoofdstraat: een deel van de
constructies betreffen stenen of houten gebouwen ("saloon", clubhuis,
kerkje, paardenstallen, ...), andere constructies bestaan enkel uit een voor-
gevel en vervullen een uitsluitend decoratieve functie; Aan de voorzijde
van de westergebouwen werden "hacienda's" gebouwd; Aan weerszijden
van het houten kerkgebouw werden paardenstallen opgericht uit beton-
blokken en hout;*

*Aangezien samen met de vaststellingen met betrekking tot het westerdorp,
bovendien PV werd gemaakt voor het oprichten van een achterbouw (8,20
x 6,40m) aan de woning van de overtreder; De werken waren op dat ogen-
blik nog niet voltooid; Ondanks het bekrachtigd stakingsbevel dd. 9/05/
1995, werd deze achterbouw toch verder afgewerkt (vastgesteld tijdens
plaatsbezoek op 20/03/2006);*

*Aangezien het betrokken perceel volgens het vigerende gewestplan -
vastgesteld bij KB van 30/09/1977 in landschappelijk waarde of agrarisch
gebied ligt;*

*Aangezien conform artikel 11 van het Koninklijk Besluit van 28/12/1972
betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en
gewestplannen de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in
de ruime zin en ze behoudens bijzondere bepalingen enkel de voor het bed-
rijf noodzakelijke gebouwen alsmede de woning van de exploitanten
mogen bevatten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integr-
erend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt en ook de para-agrarische
bedrijven.*

*Aangezien in landschappelijk waardevolle gebieden het bovendien de
bedoeling is in eerste instantie het bestaande landschapskarakter zoveel
mogelijk te bewaren, in bijkomende orde kan men tevens de
landschapsontwikkeling of -opbouw nastreven; Conform artikel 15 mogen
in deze gebieden derhalve slechts handelingen en werken uitgevoerd
worden die overeenstemmen met voornoemde bestemming voor zover ze de
schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen;*

*Aangezien landschappelijk waardevol agrarisch gebieden behoren tot de
ruimtelijk kwetsbaar gebieden in de zin van art 146, 3^{de} en 4^{de} lid DRO,
zodat niet alleen de oprichting doch ook de loutere instandhouding van de
kwetsieuzere constructies nog steeds strafbaar is gesteld;*

Aangezien de feiten een ongemeen flagrant karakter hebben;

Aangezien op 22/02/2005 en 13/09/2005 het Hof van Cassatie oordeelde dat een "landschappelijk waardevol agrarisch gebied" een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" is, in de zin van artikel 146, vierde lid, stedenbouwdecreet;

Aangezien met arrest dd. 17/05/2006 het Arbitragehof zich aansloot bij deze stelling (arrest nr. 81/2006);

Aangezien zowel het westerdorp ontworpen als decor voor recreatieve activiteiten, als de uitbreiding van de woning geen enkele binding hebben met agrarische of para-agrarische activiteiten;

Aangezien wegens de ligging van het goed in landschappelijk waardevol agrarisch gebied bovendien het bestaande landschapskarakter zoveel mogelijk dient te worden bewaard en bijzondere aandacht dient te worden besteed aan esthetische aspecten van nieuwe inplantingen;

Aangezien deze zonevreemde recreatieve voorzieningen alsook de woonfunctie niet verenigbaar zijn met de bestemmingsvoorschriften van landschappelijk waardevol agrarisch gebied en bijgevolg onaanvaardbaar;

Aangezien de uitbreiding van de woning en de realisatie van de overige constructies vergunningsplichtige werken zijn ingevolge art 99§1 van het DRO en latere wijzigingen:

*§1. Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:
1° bouwen, op een grond één of meer vaste inrichtingen plaatsen, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit;*

Aangezien het decreet geen enkele mogelijkheid biedt om het recreatief gebruik van het perceel te rechtvaardigen;

Aangezien het westerdorp zich situeert in een open ruimte gebied met een overwegend agrarisch karakter;

Aangezien de recreatieve voorzieningen door hun aard en omvang in belangrijke mate het landelijk open karakter van de omgeving verstoren;

Aangezien het dorp bestaat uit een aaneenschakeling van kleinere constructies die zich uitstrekken tot on meer dan 100 meter perceelsdiepte, gemeten vanaf de ; Een dergelijke inplanting vormt een in het oog springend element in het landschap met een negatieve impact op het omringende landschapskarakter; Het gebruik en de inrichting van bovenvermeld perceel biedt geen enkele aanvaardbare ruimtelijke ordening; De goede aanleg van de plaats wordt derhalve geschonden; Het bestendigen van het westerdorp leidt, zowel vanuit functioneel als vanuit esthetisch oogpunt, tot een aantasting van het open ruimtegebied;

Aangezien voor het oprichten van het westerdorp geen vergunning werd bekomen;

Aangezien uit de kadasterplannen kan worden afgeleid dat de constructies werden opgericht na de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962 en voor 1/1/78 (datum aanpassingen kadasterplannen);

Aangezien het geldende gewestplan werd goedgekeurd bij K.B. 30/09/1977;

Aangezien uit de stukken blijkt dat de constructies niet als "vergund geacht" kunnen worden beschouwd;

Aangezien dient verwezen naar de artikelen 96§4 (gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003, B.S. 22 augustus 2003, met ingang van 22 augustus 2003) en 191§1 van het decreet van 18 mei 1999 waarin wordt gesteld dat constructies, waarvan door enig bewijsmateriaal wordt aangetoond dat ze gebouwd zijn na de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962, maar die dateren van voor de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, in het ontwerp van vergunningenregister de vermelding krijgen dat er een vermoeden bestaat dat de constructie als vergund moet worden beschouwd, indien de overheid niet kan aantonen door enig bewijsmateriaal, behoudens getuigenverklaringen, zoals door middel van een goedgekeurd bouwplan, een proces-verbaal of een bezwaarschrift dat de constructie in overtreding werd opgericht:

Aangezien uit alle beschikbare gegevens blijkt dat het westerndorp wel degelijk in overtreding werd opgericht:

- In het aanvankelijk PV dd. 9/05/1995 wordt vermeld: "vooraf hadden wij op de gemeentelijke bouwdienst vernomen dat bedoeld perceel gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Dat er op bedoeld perceel ten kadaster en in zijn geheel gekend onder en voor geen enkel gebouw een vergunning werd afgeleverd"*
- Uit de notulen van het schepencollege van dd. 4 september 1995 blijkt dat voor het perceel geen bouw dossier bekend is : het college besluit tot het vorderen van "het slopen van de verschillende constructies welke gebouwd werden zonder bouwvergunning"*
- De gemeente houdt sinds 1952 registers van bouwaanvragen en -vergunningen bij; Voor bovenvermeld perceel werd geen melding gemaakt van een bouwaanvraag en/ of -vergunning. In recente uitspraken van zowel de Rechtbank van Eerste Aanleg te Mechelen als het Hof van Beroep te Antwerpen wordt de afwezigheid van enige vermelding in het aanvraagregister als bewijs aanvaard dat de constructies niet vergund zijn;*

In het kader van het voorgaande is de enige gepaste herstelmaatregelen aldus het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat door "het

slopen van de verschillende constructies welke gebouwd werden zonder bouwvergunning", meerbepaald alle gebouwen en constructies die deel uitmaken van het westerdorp, met inbegrip van de paardenstallen én de achterbouw van de woning;

Aangezien tevens een dwangsom van 50,00 EUR per dag vertraging voor het geval aan de veroordeling geen gevolg wordt gegeven binnen de gestelde termijn dient opgelegd te worden;

Aangezien deze som in verhouding staat tot de aard en de omvang van de inbreuk en deze dwangsom dient verbeurd te worden onmiddellijk na het verstrijken van de hersteltermijn mits de gerechtelijke uitspraak voorafgaandelijk werd betekend;

Aangezien o.m. dient verwezen worden naar notitienummer en o.a. proces-verbaal van 18 mei 1995 van de Politie

Aangezien de stedenbouwkundige inspecteur conform art. 149 en 151 DRO beschikt over de rechtsvordering tot herstel namens de gemeenschap, benadeelde van het misdrijf; dat deze rechtsvordering de stedenbouwkundige inspecteur vooreerst in de mogelijkheid stelt zich conform art. 67 Sv. voor de strafrechter als 'eiser tot herstel' aan te melden 'in elke stand van het geding, tot de sluiting van de debatten'; dat de hoedanigheid van 'eiser tot herstel' of 'publieke burgerlijke partij' echter evenzeer inhoudt dat de stedenbouwkundige inspecteur de mogelijkheid heeft om autonoom de strafvordering aanhangig te maken via rechtstreekse dagvaarding conform art. 64, 2de lid Sv.(Concl. adv. gen. De Swaef, bij Cass., 24 februari 2004, www.cass.be, rolnr. P03.1143.n, overweging 20); dat geen enkele wettelijke of decretale bepaling de omvang beperkt van de aan de handhavende overheid namens het algemeen belang toevertrouwde rechtsvordering;'

Aangezien de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest zijn herstellvordering voor 16 december 2005 indiende, zodat deze herstellvordering bijgevolg ressorteert onder de overgangsregeling van art. 198 bis, 2de lid DRO; dat zij niet is onderworpen aan een voorafgaand eensluidend advies in de zin van art. 149 §1, 1ste lid DRO;

Aangezien 1^{ste} en 2^{de} hiernagedaagden de strafrechtelijke verantwoordelijken zijn;

TEN EINDE:

Na toepassing van de strafwet;

*Gedaagden te horen veroordelen tot het herstel van de plaats
gelegen te*

*door het slopen van de verschillende constructies welke gebouwd
werden zonder bouwvergunning, meerbepaald alle gebouwen en
constructies die deel uitmaken van het westerndorp, met inbegrip
van de paardenstallen én de achterbouw van de woning,
dit alles telkens met inbegrip van de bodemplaat en fundamenteën,
de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein en het
herstel van de plaats in de vorige staat,*

*en dit binnen een termijn van maximaal één jaar vanaf het in
kracht van gewijsde treden van het vonnis, onder verbeurte van een
dwangsom per elke individuele veroordeelde van 50,00 euro per dag
dat het bevolen herstel niet zou zijn uitgevoerd, waarbij géén
dwangsom termijn in de zin van art. 1383bis Ger. W. wordt uitge-
sproken;*

*zich bovendien te horen veroordelen tot de gerechtelijke intresten en de
kosten van het geding;*

oOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

*Gehoord de rechtstreeks dagende partij in haar middelen en besluiten. verte-
gewoordigd door meester , advocaat bij de balie te*

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn advies;

*Gehoord de tweede rechtstreeks gedaagde partij in haar middelen van verde-
diging, vertegenwoordigd door meester en Mr
advocaten bij de balie te . ;*

*Aangezien eerste rechtstreeks gedaagde partij, hoewel regelmatig gedag-
vaard, niet verschijnt;*

Op 5 januari 2007 werd door de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur een rechtstreekse dagvaarding uitgebracht om na toepassing van de Strafwet, het herstel van de plaats te horen opleggen, door het slopen van de verschillende constructies die gebouwd werden zonder bouwvergunning, en die deel uitmaken van het westerdorp " " te

De herstellvordering van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente dateert van 4 september 1995.

De oorspronkelijke herstellvordering van het Bestuur Ruimtelijke Ordening werd ingeleid bij brief aan het openbaar ministerie op 8 december 1995 (st. 5).

Op 8 februari 2006 deelde het openbaar ministerie aan de Stedenbouwkundige Inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen mede, de zaak te zullen seponeren gelet op de overschrijding van de redelijke termijn van vervolging.

Enerzijds, kan verwezen worden naar de Cassatierechtspraak van 24 februari 2004, waarbij wordt aangenomen dat de Stedenbouwkundige Inspecteur kan optreden als 'eiser tot herstel' en beschikt over een eigen vordering en die zelf kan uitoefenen. (Cass., 24 februari 2004, Arr. Cass., 2004, p 289, concl. De Swaef M.)

Anderzijds, wordt in Cassatierechtspraak van 17 september 2008, gesteld dat de stedenbouwkundige herstelmaatregel afhankelijk is van de vaststelling van een misdrijf.

De maatregel, strekt ertoe, in het algemeen belang, een einde te maken aan een wederrechtelijke toestand. (Cass. 17/9/2008, H.R.P.07.1838.F, Arr. Cass, 2008)

De rechtbank benadrukt dat het openbaar ministerie geen vervolging voor het misdrijf instelde, de zaak zonder gevolg rangschikte, geen dagvaarding uitbracht, en thans ter zitting geen schriftelijke vordering uitbrengt en enkel mondeling ter zitting, de toepassing van de Strafwet vraagt in zoverre de rechtbank het misdrijf bewezen acht en zich aansluit bij de herstellvordering van de Stedenbouwkundige Inspecteur.

De rechtbank stelt derhalve vast dat het openbaar ministerie het misdrijf niet vervolgde.

In die zin lijkt het niet gepast aan de Stedenbouwkundige Inspecteur de mogelijkheid te bieden om een misdrijf aanhangig te maken, misdrijf dat overigens niet duidelijk gekwalificeerd werd in de rechtstreekse dagvaarding.

De rechtbank meent dat in deze zaak de rechtstreekse dagvaarding niet ontvankelijk is.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 186, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935,
gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en
nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000
betreffende de invoering van de euro,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

**Rechtdoende op tegenspraak jegens de rechtstreeks dagende partij en
tweede rechtstreeks gedaagde partij en bij verstek jegens eerste recht-
streeks gedaagde partij.**

*Verklaart de vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur
niet-ontvankelijk.*

*Verwijst de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur tot de kosten van
haar aanstelling en tot de kosten van de rechtstreekse dagvaarding.*

*Verwijst de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur tot de kosten van
het geding belopende NUL EUR op heden.*

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni
1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal
geschied.

vonnis nr.

2685 F 9

Aldus gewezen door de hierna vermelde rechter die de zaak behandeld heeft en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op vijftieng mei tweeduizend en negen in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procurateur des konings,
griffier.